

14.1.2024 - SPOČINOUT V MODLITBĚ

Čtení: 2 Para. 7,14-15; Filip. 4,4-7

Písně: 245 – Svatá doba Páně den; 331 – Pána vítej, k nám se sklání;
Ty jsi jediný Bůh; Mé srdce před Tebou jásá; 314 – Za dar slova
Má modlitba nemívá někdy slova; SVP – 698; 288; 289
693 – Radujte se bratří, neboť blízko je Pán

Biblické texty k čtení: 2 Par 7:14-15

... a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, **odpustím jim jejich hřích a uzdravím jejich zemi.** Mé oči budou otevřené a mé uši ochotné slyšet modlitbu na tomto místě.

Filip. 4:4-7

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. **Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.** A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

V různých překladech Bible čteme:

4krát se nemáme příliš starat; příliš? Jak to?

15krát se nemáme starat a dělat si starosti vůbec;

Volba je jen a jen na mně....

Je však dobré si uvědomit, že nejde o intelektuální, ideologickou volbu. Jde o můj vnitřní postoj či důvěru v Boha, která přesahuje lidský rozum či ego, nebo naši falešnou identitu. Bylo to právě ego, které do překladu biblického textu vložilo slovíčko "příliš mnoho" či "nadměrně". Pro svět si nedělat vůbec žádné starosti je šílenství a nezodpovědnost. Ano, lidé odevzdaní ve víře v Pána Ježíše Krista byli za svého života často považováni za šílence.

Takže volba je na mně. Každý den, každou hodinu, každý okamžik. Starat se, nebo se nestarat? Dělat si starosti, nebo si nedělat starosti. Důvěřovat, nebo nedůvěřovat?

Koneckonců, pokud si nebudu dělat starosti a budu zcela důvěřovat Bohu, Boží pokoj, který převyšuje všechnen rozum, bude střežit mé srdce a myšlenky, bude obklopotvat každou mou myšlenku v Kristu Ježíši. Velmi praktická duchovní rada. Důvěřujte a zakusíte Boží pokoj.

Ale jak to udělat? Jak přejít od starostí k blaženému stavu bezvýhradné důvěry, mimo okolnosti, mimo všechny podmínky, tady a teď, vždy?

To je to, co žijeme, abychom objevili. Jsme tu proto, **abychom našli cestu k absolutní důvěře v Boha,** cestu k bezpodmínečnému bezpečí, pokoji

a životu v Bohu. Žádný jiný cíl neexistuje. A Bůh každého z nás k této důvěře dovede.

„Otče, kam máme jít? Vždyť jen v Tobě je Život, Pokoj, Radost a Láska rozumem nepochopitelná, ale schopná naplnit srdce. A jakmile se jednou naplní Tvou Láskou, Otče, nemůže už žít jinak, než že bude tuto Lásku a Pokoj rozdávat všem – vždy a všude. Neboť čím více srdce rozdává, tím více dostává.“

Podněty z ATM:

Jeden sbor prošel nedávno těžkým konfliktem, který vedl k odchodu mnoha lidí. Ti, kteří zůstali, byli přirozeně zranění a zklamaní. Nedávno se však situace začala měnit. Vše začalo tím, že **starší požádali sbor o "modlitební procházky"**. Na těchto procházkách sbor prosil Boha, aby jim ukazoval, co On chce. **Společně se začali modlit za mnoho rodin a podniků v okolí**. Při tom začali členové sboru přicházet na nové způsoby, jak by mohli **oslovit své sousedy a sloužit jim**. Když začali mluvit o nových možnostech, začali se cítit více spojeni nejen s Bohem, ale také mezi sebou navzájem. Zjistili, že spolu lépe vycházejí a nemají takové obavy z budoucnosti. Začali zkoušet některé nové věci a díky tomu začaly sbor navštěvovat některé nové rodiny, a dokonce přibylo i několik nových členů. Někteří z nových členů byli dokonce zcela nově obrácení lidé, takže si sbor musel vyjasnit, jak nejlépe pomáhat novým křesťanům růst ve víře. Tento sbor má stále mnoho problémů a zápasů – stále přemýšlí, jaký je pro něj v této době Boží záměr. Stávají se však tvořivějšími, a to jak v individuálním, tak ve společném životě, **protože se přibližují k Bohu a jsou na něm závislí**.

Vzpomeňte si však na **úvodní text tohoto modlitebního týdne: "Žít plodnější život v Kristu není povinnost, ale úžasný proces proměny, který se odehrává v našem vlastním životě i v životě lidí kolem nás, když začínáme Boha skutečně poznávat a těšit se z jeho přítomnosti. Život v Božím věčném království začíná právě zde a nyní, v našem životě takovém, jaký skutečně je! Bůh touží působit v našich životech a skrze ně, abychom nesli hojné ovoce."** Součástí poznávání Boha a těšení se z něj je poznání, kam nejlépe směřovat své úsilí, a zároveň přijmout, že některé věci jsou prostě mimo naše přímé schopnosti a kontrolu. **Náš život bude nést největší ovoce, když se přiblížíme Bohu, budeme poznávat jeho samotného a spojíme se se zdroji, které nám poskytuje.**

Proto je naprosto klíčové spočinout v modlitbě a rozvíjet rozmanité způsoby rozhovoru s Bohem, protože jsme jako lidé stvořeni pro intimní a přátelský vztah s Bohem.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Jak se můžeme jako jednotlivci i společenství více přiblížit Bohu?

Jaké formy a způsoby rozhovoru s Bohem vám nejlépe pomáhají slyšet Boží hlas?

TÉMATA K MODLITBÁM

- Modleme se za to, abychom modlitbu vnímali méně jako povinnost, která se řídí pocitem viny.
- Modleme se za obnovení kreativity církve v tom, jak jsme schopni “užívat si” Boží přítomnost v modlitbě a jako jednotlivci i společenství růst v našem konverzačním vztahu s Bohem.
- Prosme Boha, aby nás učil, jak naslouchat jeho hlasu s dobrými motivy.
- Prosme Boha o pomoc při překonávání věcí v našich životech, které nás od něj odvádějí.

Modlitba:

Klaním se Ti, Bože, a děkuji Ti za Tvou lásku, která mě k Tobě přitahuje a spojuje mě se všemi lidmi na celé zemi, s celým Tvým stvořením.

Klaním se Ti, Bože, a děkuji Ti za každé dobro, které na zemi z Tvé vůle existuje!

Klaním se Ti, Bože, a děkuji Ti za všemohoucnost, s níž proměňuješ srdce a napravuješ potřeby svých dětí!

Uctívám Tě, Bože, a děkuji Ti za moudrost, která prostupuje srdce všech a vede k Tvé lásce.

Uctívám Tě, Bože, a děkuji Ti za lásku, která dává světu život.

Uctívám Tě, Bože, a děkuji Ti za tvou něžnost, která v nás zjevuje Tvou milost.

Uctívám Tě, Bože, a děkuji Ti za ticho, které nás nutí Ti naslouchat.

Uctívám Tě, Bože, a děkuji Ti za krásu Tvé lásky, která nás učí toužit po Tvé krásě a Tvé lásce.

Uctívám Tě, Bože, a děkuji Ti za Slovo, které zrodilo Vtělené Slovo – Ježíš.

Klaním se Ti, Bože, a děkuji Ti za svůj kříž, který mě s Tebou spojuje.

Klaním se Ti, Bože, a děkuji Ti za Tvou živou přítomnost mezi námi.

Klaním se Ti, Bože, a děkuji Ti za společenství Tvého stolu.

Bud' oslaven, Bože v Trojici, Otče, Synu a Duchu svatém, skrze každé tlukoucí srdce, každou duši, která se Ti klaní a očekává tvé milosrdenství.

Tvojí touhou je, aby Tě všichni milovali, neboť Ty jsi nás miloval největší láskou.

Dej nám ducha své lásky ke své slávě a k růstu tvého království na zemi.

Amen

Přeji nám všem abychom byli modlitebníky na každý den. Š. Marosz